

Sygn. akt **IC 3829/18**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2020 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Kuryłas

Protokolant: sekretarz sądowy Agata Rosa

po rozpoznaniu w dniu 01 października 2020 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa: Wspólnoty Mieszkaniowej przy Al. (...) (...), ul. (...) w S.

przeciwko: (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki Wspólnoty Mieszkaniowej przy Al. (...) (...), ul. (...) w S. kwotę 37.127,91 zł

(trzydziestu siedmiu tysięcy stu dwudziestu siedmiu złotych dziewięćdziesięciu jeden groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od następujących kwot i terminów :

-od kwoty 43.127,9 zł – od dnia 14 marca 2018 r do dnia 27 września 2018 r ,

-od kwoty 42.127,91 zł – od dnia 14 marca 2018 r do dnia 23 października 2018 r ,

-od kwoty 41.127,91 zł – od dnia 14 marca 2018 r do dnia 26 listopada 2018 r ,

-od kwoty 40.127,91 zł – od dnia 14 marca 2018 r do dnia 30 grudnia 2018 r ,

-od kwoty 39.127,91 zł – od dnia 14 marca 2018 r do dnia 30 stycznia 2019 r ,

-od kwoty 38.127,91 zł – od dnia 14 marca 2018 r do dnia 26 lutego 2019 r ,

-od kwoty 37.127,91 zł – od dnia 14 marca 2018 r do dnia zapłaty ,

2. umarza postępowanie co do kwoty 6.000 zł (sześciu tysięcy złotych) ,

3. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 7.340 zł (siedmiu tysięcy trzystu czterdziestu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty .

Sędzia Agnieszka Kuryłas

Sygn. akt IC 3829/18

UZASADNIENIE

W dniu 28 września 2018 roku Wspólnota Mieszkaniowa przy al. (...) (...), ul. (...) w S. wniosła o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 43.127,91 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 14 marca 2018 roku do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż dochodzona kwota stanowi odszkodowanie należne powódce z tytułu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z zarządzaniem nieruchomością wspólną przez (...)(...) sp. z o. o. z siedzibą w S. z tytułu nienależnie wykonanych przelewów z rachunku Wspólnoty na łączną kwotę 49.127,91 złotych w okresie od dnia 7 sierpnia 2015 roku do dnia 27 kwietnia 2016 roku, pomniejszone o dotychczas wypłaconą przez pozwanego kwotę 6.000 złotych.

W dniu 13 marca 2019 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie Wydział I Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem powódki.

W skutecznie wniesionym sprzeciwie pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł, iż powyższa szkoda powstała na skutek przestępczego działania księgowej K. S., która dopuściła się oszustwa

(działania umyślnego) i wyprowadzenia środków ze Wspólnoty , który to fakt pozwalał na uwolnienia się ubezpieczyciela od odpowiedzialności w przedmiotowej sprawie .

Na rozprawie w dniu 10 grudnia 2019 roku pełnomocnik powódki oświadczył, iż ubezpieczony dokonał na jej rzecz wpłaty dodatkowej kwoty 6.000 złotych po wniesieniu pozwu, w związku z czym powódka cofnęła powództwo w tym zakresie wraz ze zrzeczeniem się roszczenia i wskazała, że ogranicza żądanie pozwu do kwoty 37.127,91 złotych i wniosła o zasądzenie tej kwoty wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, wskazanymi w piśmie procesowym z dnia 10 grudnia 2019 roku, tj.:

- od kwoty 43.127,91 złotych – od dnia 14 marca 2018 roku do dnia 27 września 2018 roku,
- od kwoty 42.127,91 złotych – od dnia 14 marca 2018 roku do dnia 23 października 2018 roku,
- od kwoty 41.127,91 złotych – od dnia 14 marca 2018 roku do dnia 26 listopada 2018 roku,
- od kwoty 40.127,91 złotych – od dnia 14 marca 2018 roku do dnia 30 grudnia 2018 roku,
- od kwoty 39.127,91 złotych – od dnia 14 marca 2018 roku do dnia 30 stycznia 2019 roku,
- od kwoty 38.127,91 złotych – od dnia 14 marca 2018 roku do dnia 26 lutego 2019 roku,
- od kwoty 37.127,91 złotych – od dnia 14 marca 2018 roku do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 listopada 2009 roku Wspólnota Mieszkaniowa przy al. (...) (...), ul. (...) w S. zawarła ze spółką (...)(...) sp. z o. o. z siedzibą w S. umowę o administrowanie nieruchomością wspólną, na mocy której spółka wykonywała na jej rzecz czynności zarządzania określone w art. 184b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Do czynności tych należało m.in. dysponowanie środkami pieniężnymi na rachunku bankowym Wspólnoty, w tym zapłata za usługi świadczone Wspólnocie przez osoby trzecie w drodze przelewów elektronicznych. Strony pierwotnie ustaliły, że przelewy powyżej kwoty 1.000 złotych wymagają akceptacji członka zarządu powodowej Wspólnoty. Później wymóg ten zniosły.

Dowód:

- umowa o administrowanie nieruchomością wspólną z dnia 30 listopada 2009 roku, k. 12-15 verte;
- uchwała nr 3/2009 z dnia 20 sierpnia 2009 roku, k. 16;
- uchwała nr 9/2014 z dnia 20 maja 2014 roku, k. 17;
- uchwała nr 10/2014 z dnia 20 maja 2014 roku, k. 18;
- uchwała nr 8/2014 z dnia 20 maja 2014 roku, k. 19;
- rezygnacje członków zarządu, k. 20-22;
- oświadczenie z dnia 13 lipca 2015 roku, k. 23, 105;
- wydruk KRS administratora, k. 36-39 verte;

W grudniu 2017 roku T. C., jeden z członków powołanego w maju 2017 roku zarządu Wspólnoty, mając podgląd do konta Wspólnoty o nr (...) zauważył, że 16 przelewów na rzecz (...) sp. z o. o., (...) S.A. oraz Urzędu Miasta S. wykonanych w okresie od dnia 7 sierpnia 2015 roku do 27 kwietnia 2016 roku na łączną kwotę 49.127,91 złotych trafiło na dwa rachunki bankowe mimo, że adresatów przelewów było więcej. W następstwie powyższego zarząd Wspólnoty zwrócił się do administratora z prośbą o wyjaśnienie ww. niezgodności.

Z uzyskanych informacji wynikało, że przelewy te wprowadziła do systemu bankowego pracownica administratora – księgowa K. S. z tym, że zamiast numerów kont odbiorców przelewów wpisała numery swoich kont w Banku (...) oraz w G. Banku (...). Przelewy te podpisywał i wysyłał członek organu spółki (...), będący jednocześnie jej pracownikiem.

Dowód:

- wiadomość zarządu Wspólnoty do administratora z dnia 22 grudnia 2017 roku, k. 24;
- zestawienie przelewów wykonanych przez spółkę, k. 25-33;
- pismo administratora z dnia 2 stycznia 2018 roku, k. 34-34 verte;
- pismo administratora z dnia 5 stycznia 2018 roku, k. 35-35 verte;
- pozew z dnia 22 sierpnia 2017 roku, k. 49-53;
- umowa o pracę z dnia 1 czerwca 2014 roku, k. 101-102;
- historia operacji na rachunku bankowym, k. 103-104;
- przesłuchanie członka zarządu powódki T. C., k. 128-129;

Kwoty przelewane różniły się znacznie od kwot widniejących na fakturach wpisanych w tytule przelewu. Niektóre faktury były fikcyjne. W ten sposób doszło do wyprowadzenia z rachunku bankowego powodowej Wspólnoty kwoty 49.127,91 złotych. Jednocześnie administrator opłacał faktury stanowiące tytuły omawianych przelewów po raz drugi w kwocie widniejącej na fakturze i na konto właściwego odbiorcy.

Dowód:

- 9 faktur VAT stanowiących tytuły przelewów, k. 40-48;
- przesłuchanie członka zarządu powódki T. C., k. 128-129;

W tamtym czasie zarządca powodowej Wspólnoty działał na takiej zasadzie, iż księgowa K. S. przygotowywała wszystkie dane do elektronicznego przelewu, a K. L. jako członek zarządu i inspektor nadzoru, dokonywał akceptacji ww. przelewów za media na podstawie odpowiedniego upoważnienia w banku (...). Przelewów było bardzo dużo, dziennie około 200-300, a miesięcznie około tysiąca. K. L. dokonywał sprawdzenia i weryfikacji przelewów wyrędkowo, około ich 10%, również dając księgowej do poprawki, gdy np. nie wchodził nr rachunku bankowego. K. L. otrzymywał część faktur od księgowej do weryfikacji przelewów. Raz w roku przed zatwierdzeniem bilansu finansowego były sprawdzane wszystkie dokumenty.

Dowód:

- zeznania świadka E. L., k. 110-111;

- zeznania świadka K. L., k. 109-110;

(...)(...) sp. z o. o. z siedzibą w S. jako zarządca nieruchomości na podstawie art. 186 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z zarządzaniem nieruchomością wspólną. Obowiązek ten został przez ww. spełniony, gdyż za okres w którym były realizowane ww. przelewy, przedmiotowa spółka posiadała umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń - (...) S.A. z siedzibą w W..

Dowód:

- polisa seria (...) nr (...), k. 54-55;

- polisa seria (...) nr (...), k. 56-56 verte;

Pismem z dnia 14 marca 2018 roku powodowa Wspólnota Mieszkaniowa wezwała pozwanego do zapłaty odszkodowania w kwocie 49.127,91 złotych.

Decyzją z dnia 1 czerwca 2018 roku pozwany odmówił wypłaty odszkodowania, wskazując, iż z dokumentacji sprawy wynika, iż szkoda została wyrządzona z winy umyślnej osoby zatrudnionej na stanowisku księgowej, która dopuściła się przestępstwa (oszustwa) polegającego na przelaniu na własne konto bankowe środków finansowych należących do Wspólnoty Mieszkaniowej. W ocenie ubezpieczyciela brak było również podstaw do przyjęcia, że szkoda powstała na skutek działania lub zaniechania K. L. jako członka zarządu. Z samego faktu szkody wyrządzonej w następstwie umyślnego działania pracownika nie można domniemywać winy ubezpieczonego i jego zobowiązania do zapłaty odszkodowania. W ocenie ubezpieczyciela jego odpowiedzialność z tytułu ww. umowy ma charakter odpowiedzialności gwarancyjnej o charakterze akcesoryjnym i zachodzi wyłącznie wówczas, gdy na ubezpieczonym spoczywa obowiązek naprawienia szkody.

Powódka odwołała się od ww. decyzji pismem z dnia 29 czerwca 2018 roku, jednak bezskuteczne, albowiem pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 14 marca 2018 roku wraz z potwierdzeniem nadania, k. 57-59;

- decyzja ubezpieczyciela z dnia 1 czerwca 2018 roku, k. 60;

- pismo powódki z dnia 29 czerwca 2018 roku wraz z potwierdzeniem nadania, k. 61-62;

- pismo ubezpieczyciela z dnia 12 lipca 2018 roku, k. 63-63 verte;

Pismem z dnia 12 marca 2018 roku powódka domagała się również zwrotu rzeczowej kwoty od ubezpieczonego zarządcy (...) (...) sp. z o. o. z siedzibą w S..

Pismem z dnia 19 marca 2018 roku zarządca odmówił wypłaty odszkodowania, nie uznając swojej odpowiedzialności.

Pismem z dnia 10 sierpnia 2018 roku zarządca zadeklarował chęć ugodowego zakończenia sprawy i przelał na rachunek powódki kwotę łącznie 6.000 złotych.

Następnie, kolejnymi przelewami, zarządca ponownie przekazał powódce kwotę łącznie 6.000 złotych.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 12 marca 2018 roku wraz z dowodem nadania, k. 64-64 verte;

- odpowiedź na wezwanie do zapłaty administratora z dnia 19 marca 2018 roku, k. 65;

- pismo z dnia 10 sierpnia 2018 roku, k. 66;

- potwierdzenia przelewu, k. 67-68;

- historia rachunku, k. 107;

Wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w S. (...) Wydziału Karnego z dnia 20 listopada 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt (...) księgowa K. S. oskarżona o to, że w okresie od dnia 28 września 2015 roku do dnia 4 lipca 2016 roku w S., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wspólnot mieszkaniowych zarządzanych przez Zarządzenie i Administrowanie (...)944" sp. z o. o., w ten sposób, że jako księgowa ww. spółki, wykonując powierzone jej obowiązki podawała, jako numery rachunków bankowych przeznaczonych do obsługi zobowiązań wspólnot mieszkaniowych, numery własnych rachunków, a następnie wprowadzając do systemu bankowego dane dotyczące przelewów z tytułu należności tych wspólnot, wprowadzała w błąd wiceprezesa spółki co do prawidłowości wprowadzonych danych oraz co do danych odbiorcy przelewów, wskutek czego uprawniony do zatwierdzania przelewów dokonywał zatwierdzenia tych transakcji, na skutek czego kwoty zobowiązań poszczególnych, wspólnot zostały przelane na osobiste rachunki K. S. – 102.894.08 złotych na rachunek (...) prowadzony w Banku (...), 27.622, 88 złotych na rachunek nr (...) prowadzony w (...) S.A. 1 Oddział w S. oraz 14.421,73 złotych na rachunek nr (...) prowadzony w G. Banku Oddział w S., czyniąc z tego proceduru stałe źródło dochodów, czym spowodowała straty w łącznej kwocie 144.938,69 złotych na szkodę (...) (...) ,, (...) (...) sp. z o. o. oraz Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...), Wspólnoty Mieszkaniowej przy al. (...) (...), Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...), Wspólnoty Mieszkaniowej przy (...), Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...),

tj. o czyn z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art 65 § 1 k.k.,

została uznana za winną zarzuczonego jej czynu, przy czym Sąd ustalił, iż na osobiste rachunki K. S. zostały przelane kwoty: 107.726 złotych na rachunek (...) prowadzony w Banku (...); 30.170,88 złotych na rachunek nr (...) prowadzony w (...) S.A. I Oddział w S. oraz 14.421,83 złotych na rachunek nr (...) prowadzony w G. Banku Oddział w S., czym spowodowała szkodę w łącznej wysokości 152.318,71 złotych, czym działała na szkodę (...) (...) (...) sp. z o.o. w S. oraz następujących Wspólnot Mieszkaniowych w S.: J. P. (...) - (...), (...) – B., D. (...), G. (...), J. (...), J. (...), K. (...), (...),

(...), (...)(...), S. (...), S. (...), (...), S. (...), (...), S. (...), S. 10, S. 16, S. 6-9, (...) 29, Ś. 97, (...), (...), W. (...), Z. (...), Z. (...)(...), Ż. (...), J. P. (...), S. (...)) i za przestępstwo to, na podstawie art. 286 §1 k.k. w zw. z art 65 § 1 k.k., i wymierzył jej karę 3 lat pozbawienia wolności i na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) (...) (...) sp. z o.o. w S. kwoty 152.318,83 złotych i na podstawie art. 42 § 1 k.k. orzekł środek karny w postaci zakazu wykonywania zawodu księgowej na okres 10 lat.

Dowód:

- wyrok SR (...) z dnia 20 listopada 2017 roku wydany w sprawie o sygn. (...), k. 89-89 verte.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Niniejszym pozwem powódka Wspólnota Mieszkaniowa przy al. (...) (...), ul. (...) w S. żądała zapłaty od (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 43.127,91 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 14 marca 2018 roku do dnia zapłaty i kosztami procesu tytułem odszkodowania za szkody wyrządzone w związku z zarządzaniem nieruchomością wspólną przez (...)(...) sp. z o. o. z siedzibą w S. z tytułu nienależnie wykonanych przelewów z rachunku Wspólnoty na łączną kwotę 49.127,91 złotych w okresie od dnia 7 sierpnia 2015 roku do dnia 27 kwietnia 2016 roku.

Podstawą prawną dochodzonego roszczenia był art. 822 § 1 k.c. w zw. z § 2 ust. 1-4 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 kwietnia 2019 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia cywilnego zarządcy nieruchomości oraz art. 11 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym funduszu gwarancyjnym i polskim biurze ubezpieczeń komunikacyjnych odpowiedzialność, które szczegółowo regulują zakres i warunki odpowiedzialności ubezpieczonego administratora, a co za tym idzie pozwanego ubezpieczyciela.

Zgodnie z ww. przepisami ubezpieczeniem jest objęta odpowiedzialność cywilna zarządcy nieruchomości ze szkody wyrządzone działaniem lub zaniechaniem ubezpieczonego, a także odpowiedzialność cywilna zarządcy za działania lub zaniechania innych osób działających pod jego nadzorem. Obie odpowiedzialności nie wykluczają się nawzajem, przy czym obejmują wszystkie szkody wyrządzone w związku z zarządzaniem nieruchomością.

W przedmiotowej sprawie ubezpieczony zarządca jest osobą prawną. O winie osoby prawnej decyduje zatem wina osób fizycznych wchodzących w skład jej organów (art. 38 k.c.).

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd uznał, iż działanie organu spółki w osobie członka zarządu i jednocześnie pracownika K. L., a także będącego pod jego nadzorem pracownika administracyjnego w osobie księgowej K. S. w związku z zarządzaniem nieruchomością powodowej Wspólnoty wyczerpywały przesłanki do uznania odpowiedzialności ubezpieczonego, a co za tym idzie jego ubezpieczyciela za skutki ww. zdarzenia.

W niniejszym przypadku to działalność K. L. i podlegającej mu księgowej K. S. doprowadziła do wyrządzenia szkody powódce. K. L. jako członek zarządu i pracownik - inspektor nadzoru akceptował i wykonywał przelewy z rachunku bankowego powodowej Wspólnoty na rachunki osobiste księgowej K. S. nie sprawdzając ich uprzednio należycie tak jak powinien (nie zgadzały się numery kont, kwoty na fakturach odbiegały od kwot przelewów, niektóre faktury wpisane w tytułach przelewów nie istniały). Brak jest przy tym podstaw faktycznych i prawnych, aby przyjąć, iż K. L. działał świadomie i z premedytacją godząc się na wyprowadzanie z rachunku bankowego powódki kwoty dochodzonej niniejszym pozwem. Z ustaleń Sądu orzekającego wynika, iż nie został mu postawiony w tej sprawie żaden zarzut i nie został on skazany prawomocnym wyrokiem karnym. Nie można zatem ubezpieczonemu zarządcy przypisać winy umyślnej, a co najwyżej winę nieumyślną w postaci rażącego niedbalstwa, która jest objęta odpowiedzialnością pozwanej. Zachowanie K. L. pozostaje przy tym w bezpośrednim związku przyczynowym ze szkodą powódki. Gdyby bowiem z należytą starannością sprawdzał on przelewy i stanowiące ich tytuły faktury - szkoda by nie powstała. Księgowa nie wyprowadziłaby pieniędzy z rachunku bankowego powodowej Wspólnoty.

W tym miejscu wskazać należy, iż z odpowiedzialności za szkodę powódki nie mogła przy tym zwolnić zarządcy konieczność zatwierdzenia dużej ilości przelewów. Administrator powinien bowiem tak zorganizować swoją pracę, aby wykonywanie przelewów odbywało się pod odpowiednią kontrolą.

W przedmiotowej sprawie Sąd stanął na stanowisku, iż odpowiedzialność ubezpieczeniowa pozwanego ma charakter odpowiedzialności absolutnej, charakteryzującej się bezwzględnym charakterem powstającego obowiązku spełnienia świadczenia oraz niedopuszczającej okoliczności egzoneracyjnych, oprócz tych enumeratywnie wymienionych w konkretnych przepisach prawa. Ten rodzaj odpowiedzialności oparty jest na samym istnieniu związku między określoną działalnością a jej skutkami. Przy tego typu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej interes ubezpieczonego nie może być przedkładany ponad interes poszkodowanego. Z tego też względu Sąd uznał argumentację pozwanego skupiającą się na zawinionych działaniach K. S. i pominięciu skutków zaniedbań K. L. za nieuzasadnioną.

W tym stanie rzeczy Sąd uwzględnił roszczenie powódki, i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 37.127,91 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, jak w piśmie procesowym powódki z dnia 10 grudnia 2019 roku, o czym orzekł w punkcie 1. sentencji wyroku.

O odsetkach od zasądzonej kwoty Sąd orzekł zgodnie z żądaniem powódki, na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym funduszu gwarancyjnym i polskim biurze ubezpieczeń komunikacyjnych.

W punkcie 2. wyroku Sąd na podstawie art. 203 § 1 w zw. z art. 355 k.p.c. Sąd umorzył postępowanie co do kwoty 6.000 złotych, co do której powódka cofnęła powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia na rozprawie w dniu 10 grudnia 2019 roku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. W niniejszej sprawie powódka wygrała spór w całości, zaś na poniesione przez nią koszty postępowania złożyła się opłata sądowa – 2.157 złotych, opłata skarbową – 17 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika – 5.166 złotych, w sumie 7.340 złotych. Taką też kwotę Sąd zasądził w punkcie 3. wyroku. Wynagrodzenie pełnomocnika zostało ustalone na podstawie § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w wysokości określonej w pozwie.

Sędzia Agnieszka Kuryłas